

Bedrifter i Landets videnskabelige Udforskning ved udmærket gennemførte Ekspeditioner, hvor ogsaa andre Nationer har medvirket, men Ekspeditioner giver ikke Adkomst til et Land. Vor Adkomst er over 200 Aars støt Arbejde paa Grønland til Værn og Højnelse for den indfødte Befolkning, thi Handelens Interesser har aldrig nogen Sinde været sat over, hvad der tjente Grønlænderne bedst. Det var Maalet under det dansk-norske Samarbejde til 1814 og siden for Danmark alene.

Hans Knudsen.

Studiet af dansk Teaterhistorie har indtil Dato kunnet opdeles i forskellige Grupper med hver sine Dyrkere. Man har anlagt biografisk-historiske Synspunkter (Overskou—Neiiendam), statistiske (Collin—Aumont), teaterpraktiske (Normann—Agerholm) og kunsthistorisk-arkitektoniske (Krogh). Dertil kommer saa Behandlingen af tidligere Kritik, en Hovedkilde for de personalhistoriske Fremstillinger (Schyberg). Særlig Dr. Torben Krogh har henledt Opmærksomheden paa det store ubenyttede Billedmateriale, der med Fordel vil kunne bringes i Anvendelse af Teaterhistorikere, og er her selv gaaet i Spidsen med sine Undersøgelser af »Danske Teaterbilleder fra det 18. Aarh.« (1932) og nu sidst med *Ældre dansk Teater* (1940).

Dette statelige Værk er at betragte som en Indledning til den paatænkte Udgave af de gammeldanske førholbergske Komedier, som Det danske Sprog- og Litteraturselskab forhaabentlig faar udsendt i en overskuelig Fremtid med Dr. Krogh og Professor Hans Brix som de selvskrevne Udgivere. Det er jo nemlig Prof. Brix, der i sine skarpsindige »Analyser og Problemer« i den ældre danske Litteratur, har genopvakt Interessen for Studiet af det første danske Drama, som allerførst fremdroges og med stor Skarpsindighed udgaves og kommenteredes af Overbibliotekar, Dr. Sophus Birket-Smith omved Midten af forrige Aarhundrede.

Mens det hovedsagelig var det litteraturhistoriske, der havde Birket-Smiths og Brix' Interesse, er det centrale hos Krogh at belyse Datidens Opførelsespraxis. Dette volder dog ikke saa faa Vanskeligheder, da Materialet er relativt sparsomt og meget udnyttet. Imidlertid har Dr. Krogh draget Nytte af, hvad baade svensk og tysk teaterhistorisk Forskning i de seneste Aar har bragt for Dagen. Derved er »Ældre dansk Teater« svulmet op til en meget stor Bog fuld af interessante nye Detaljer, og trods de velkendte Hovedlinjer beriges saaledes Ens Billede af dansk Teater før Holberg.

Poul Linneballe.